

ΔΙΣΕΒΑ ΜΑΛΤΑΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"Ετος Γ.' Ἀριθμ. 186

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου 1925

ΛΑΙΚΑ ΠΑΤΡΙΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΤΟΝ ΜΕΤΕΡΑΙΩΝ

Κάπιος Κος ψευδωνυμίες
 νες «Λαβάρης» καὶ δημοσιο-
 γραφῶν ἐν τῇ καθημερινῇ ἐν-
 ταύθα ἐφημερίδι ἐπιτίθεται λά-
 βως ἐναντίον τῆς γενεᾶς τοῦ
 Νώτη Μπότσαρη καὶ τῆς γε-
 νεᾶς τοῦ Μάρκου Μπότσαρη ὃ
 ἐστὶ μεθερμηνευόμενον ἐναν-
 τίον τοῦ κ. Δημ. Νώτη Μπό-
 τσαρη Πληρεξουσίου τοῦ Νο-
 μοῦ Ἰωαννίνων καὶ τέως ὑ-
 πουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας
 καὶ τοῦ κ. Ἀθαν. Δ. Μάρκου
 Μπότσαρη, οὐδέποτε ὑπάρξαν-
 τος βουλευτοῦ ἢ π.ληρεξουσίου
 τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, ἐκτὸς
 μιᾶς ἀφανοῦς περιόδου τοῦ θα-
 λασσίου ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἠ-
 πείρου καὶ τῆς Ἑλλάδος, κα-
 τὰ παραγγελίαν τοῦ Βενιζέ-
 λου, γὰρ νὰ πεθάνουν οἱ Ἀντι-
 βενιζελικοί ἀπὸ τὴν πείναν,
 διότι οἱ Βενιζελικοί ἐοικένον-
 το ἐπαρκέστατα ὑπὸ τῶν Ἀ-
 ποκλειστικῶν, περιόδου ὀλίγων
 μόνον μηνῶν, καὶ τοῦ ἀπειλεῖ
 ὅτι δὲν θὰ τοὺς ψηφίσουν τὰ
 Σουλτοτοχώρια, εἰς μελλούσας
 ἐκλογάς. Διὰ τοῦτο δὲν μα-
 ταιοῖνον τοὺς ἐκποτισμοὺς,
 τοὺς ὁποίους ἐνεργοῦν αἱ ἐν-
 ταύθα Ἀρχαὶ καλῶς ἢ κακῶς
 ἐναντίον τῶν δικαίως ἢ ἀδί-
 κως—καθ' ἡμᾶς ἀδίκως—κα-
 τηγερούμενων ἐπὶ τοῖς θαλάσσι-
 ὤρισμένων λησιῶν. Καὶ περὶ
 μὲν τῆς γενεᾶς τοῦ Νώτη Μπό-
 τσαρη, δὲν ἀπολογούμεθα διό-
 τι ὁ παρὲς ὅς ἐστι Ἰωαννίνων
 κ. Δημ. Νώτη Μπότσαρης ἐ-
 χεῖ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ δημοσιογρα-
 φικῇ ὁρῶν, οὗτις μάλι-
 στα εἶναι καὶ οὐ τίς ἐστι, δυνάμε-
 νον νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ διὰ
 τὴν γενεὰν τοῦ Μάρκου Μπό-
 τσαρη, ἥτοι τὸν κ. Ἀθαν. Δ. Μάρ-
 κου Μπότσαρη, ὅστις εἶναι
 σήμερον ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀ-
 πλοῦς ιδιώτης ἀπλοῦς ἀπό-
 στρατιος Συνταγματάρχης, αἰ-
 σθάνομαι τὴν υποχρέωσιν ν'
 ἀπαντήσω καὶ ἐρωτῶ τὸν δῆ-
 θεν ἐκ Κακοσοιλίου δημοσιο-
 γραφοῦντα κ. «Διοβάνη», τὴν
 μαινόμενον σήμερον ἐναντί-
 ον τῶν γενεῶν τῶν Μποτσα-
 ραίων;

— Πότε ἐτίμησε τὸν ἐργονὸν τοῦ μεγάλου Μάρκου Ἀποστόλου ἡ Ἐπισκοπία Σουλίου καὶ ἐν γένει ὅλη ἡ Ἠπειρος ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ ψηφίσῃ καὶ τὸ ἄλογο τοῦ μακερίτη Λαγκῆ, ὡς βενιζελ κό;

Γνωρίζει ὁ κ. «Διαβάτης» ὅ
τι εἰς τὸ ἐκκλησιολογικὸν Γράμμα τῶν
Τσαρισάνων ἔθα ἐκκυρια-
χοῦσαν οἱ κ. κ. Σίββας Χρό-
νης καὶ Ἰ. Α. Μπακαλόπου-
λος ὁ μὲν ἐγγ. τὸν τῦ Μάρκου
Μπατιστῆ ὁ δὲ ἑμφανιστοῦ βολευ

της Ἱωννῶν καὶ Ἀθαν. Μπότσαρης ἐπῆρεν εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 31ης Μαΐου 1925, μὲν οἱ 13 ψήφους οἷδὲ διάφοροι Τσιόγκηδες καὶ Μόγγηδες ποῦ εἶταν οἱ γὰρ τοῦ ἀρχιεπισκοποῦ Λαγκαλῆ ἐπῆρσαν ἀπὸ 200 καὶ 300 ψήφους ὁ καθένas καὶ οἱ μὲν ἀπόγονοι τῶν τουρκογενῶν ἄδων βγῆκαν βουλευταὶ καὶ πληρεξούσιοι, ὁ δὲ ἔγγονος τοῦ Μάρκου Μπότσαρη ὄχι;

—Τὸ δικαίωμα, λοιπόν, ἔχει
ὁ «διαβάτης» ὡς καὶ κάθε ἄλ-
λος γνήσιος Σουλῳῆτης ἢ ψευ-
δοσουλῳῆτης νὰ παραπονηταί
ἐναντίον τοῦ κ. Ἀθ. Μπότσα
ρη;

Δὲν παραπονεῖται τοῦλάχιστον ἐναντίον τῶν Πληρεξουσίων τῶν ;

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

A close-up photograph of a piece of aged, yellowed paper. The paper has a textured, slightly mottled appearance with some faint, illegible markings and a horizontal crease running across the middle. The color is a warm, yellowish-brown, suggesting it is old or weathered.

ΜΕΤΑ χηρείαν ἑνὸς ἔτους πληροῦνται ἤδη οἱ μητροπολιτικοὶ θρόνοι Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν Γηρομερίου.

*Εἰς μὲν τὸν πρῶτον τῆς Παρα
μυθίας, ἐξελέγη ἰδεώδης κληρι-
κός, ὁ ἐπὶ Ἰωακείμ τοῦ Γ'. μέ-
γας Πρωτοσύγκελλος τοῦ Οἴκου
μενικοῦ Πατριαρχείου τῆς ἹΚων-
σταντινουπόλεως Κοσ. Ἀθηνα-
γόρας, γνωστότατος ἐν Ἰωαννί-
νοις διὰ τὰς βαθτείας αὐτοῦ με-
λέτας ἐπὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἡ-
πειροῦ, δι' ὧν ἀποκατεστάθη ἀφ'
ἐνὸς ἡ μνήμη ἐνὸς ἡδικημένου με-
γάλου Ἑλλήνου τοῦ Θανάση
Βάγια, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὄνομα κα-
τεσπίλωσε δυστυχῶς ἡ μεγαλό-
στομος Μοῦσα τοῦ μεγάλου μας
τοιητοῦ Ἀριστοτέλη Βαλαφρί-
τη καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐδόθη ἀφορ-
μὴ νὰ εὐρενηθῶν τὰ περὶ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεώς μας γραφέντα
παρὰ μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέ-
ρων συγγραφέων. Εἶναι τιμὴ διὰ
τὴν Ἡπειρον ὅλην καὶ ἰδιαίτε-
ρος διὰ τὴν Μητρόπολιν Παρα-
μυθίας ὁ διορισμὸς τοιούτου ἐ-
πιφανοῦς κληρικοῦ, παρ' οὗ πολ-
λὰ προσδοκᾷ ἡ Ἱστορία τῆς Ἡ-
πειροῦ, ἐφ' ᾧ καὶ ἐγκαρδίως συγ-
χαίρομεν τοὺς Παραμυθιώτας ἐ-
πὶ τῇ ἀποκτῆσει τοιούτου σο-
φοῦ καὶ ἄκρως ἐναρέτου ἀρχιε-
ρέως.*

Εἰς δὲ τὸν δεύτερον θρόνον,
ἤδη διὰ πρώτην φοράν πληροῦ-
μενον δι' ἰδίου ἀοχιερῆως ἐξελέ-

γη ὁ τέως Μητροπολίτης Πελα-
γωνείας Κος Χρυσόστομος. Καί
οὗτος τυγχάνει ἐκ τῶν διαπρε-
πῶν ἀρχιερέων τοῦ Κλίματος
τοῦ Ὀκουμενικοῦ Πατριαρχεί-

ου ἡ δὲ προέλευσίς του ὡς Μη-
τροπολίτου Πελαγονείας εἶναι
τίτλος τιμῆς δι' αὐτὸν τε καὶ
τὴν νέαν ἐπαρχίαν, ἀνέκκλητον καὶ
ποιμάνη.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ
ΖΩΣΙΝΑΙΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΣ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ

(Συνέχεται ἐκ τῆς προηγούμενης καὶ
τελ. σ)

Ἐφ' ὅσον δὲν ἠδυνήθη ὁ Κομ-
μουτισμός καὶ κατακτεῖται ἔδαφος εἰς
τὸ πλεον προσηγμένα διποροβιομη-
χανικά Κράα καὶ ἔχοντα τὸ ἐργασι-
στικὸν τῶν πρόβλημα πολυπλοκώτε-
ρον καὶ σοβαρώτερον τοῦ ἰδιοῦ μὸς
καὶ ἀπὸ διετίας εὐρισκόμεναι εἰς ση-
μαντικὰ ὑπεσιν θεωρῶ ἀπολύτως
ἀδύνατον τὴν ἀντιτείνε τὸν Μπλο-
ξερικὸν δένδρον εἰς τὸν τόπον μας
τὸν παρ' ὅλην τὴν ἐξέλιξιν τῆς με-
κρῆς τοῦ κεφαλαιοκρατίας μὴ ἀπο-
λέσαντα τὸν μικροαστικόν τὸν χαρα-
κτήρα λόγῳ τῆς μεγάλῃ ἐκτίσεως
ἣν κατέχουν ἡ Ἐπαγγελματινὴ, καὶ
ἀγροικὴ τάξις ἡ τάξις τῶν ἐπιστη-
μόνων καὶ τῶν ἐλευθερῶν ἐπαγ-
γελμάτων καὶ ἐν γένει αἱ μικροαστι-
καὶ μᾶζαι

ἔχων ὁμῶς τὴν γνώμην τὴν ὑπὲρ
δὲν νομίζω ὅτι πρέπει τὰ τοῦ ἡγου
Κοινωνία καὶ Κράτος.

Τὸ ὁπότεν φρονῶ δεῖξον ἐπι-
τοκὴν καὶ καθήκον τῶ ἀσχυλῆθοῦν
ὡς γίνεσθαι καὶ εἰς τὸς προσηγμένας
χώρους καὶ ἰδιαιτέρας προσοχῆς με-
τὰ τοῦ νῦν καὶ ζήτημα τοῦ ἰδίου
μας διὰ τὰ παραλλήλως τελευτῶν καὶ
κοινωνίας ἢ προσπάθειαν Κοινω-
νικῆς διαταραχῆς.

Ὁ Μπολοβετινιμὸς ἐκρέφεται καὶ ἐνισχύει ὑπὸ τῆς κακοδομικῆς σεως ὑπὸ τῆς τυραννίας, τῆς καταπίσεως τοῦ ἀσθενεστέρου τῆς περιφρονησέντων τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ τῆς πολυτελοῦς σαπιάλου καὶ ἐπιδεικτικῆς ζωῆς τῶν πολυτελάντων. Κιθῆκον λοιπὸν τῶν Κυβερνήσεων εἶνεθ' ἐφορευγὴ Κοινοκτῆς π' αὐτῆς ἀποκλεισθέντι πλείους καὶ ἐξάλλων τῶν Μπολοβετινιῶν ἰδεωδῶν.

Καὶ καθ' ἡ-οὐ τῶν λατρίων ὁργα-
νῶσαν εἶναι ἢ ἐχοῦσαν τοῦ Κα-
βερ-τηνικὸ τοῦτον ἔργον. Δὲν τὰς-
παιρὰ τοῦ τοῦτον ὅτι ἀποδοὺ τῆς Α-
στικῆς ὁργανῶσεως εἶ-αι ἢ τῶν π-
ε-ς τῶν ἔργ-τηνῶν πληθυντοῦν τῆς
ἡ καταστάσεως τῶν δι-αίων τῶν
ἐξοσεων.

[illegible]

Ἐὰ ἐπιχειρήσωμεν τὸ πρῶτον
σωμεν τὰς ῥογαθὰς ἐπιδοθεῖς
θὰ εἰ αὖ ὥς καὶ ἐπιχειρήσωμεν τὸ
στασιάζωνται τῇ κοίτῃ. Ἡ παλὴ
διήρξεν οὗς αὖς ἀπεδείξει διὰ τῆς ἀ-
διοφύτου ιστορίας πάντοτε καὶ

δὲν θὰ λείψῃ ποιέ.

Διότι εἶνε στοιχεῖον τῆς ζωῆς.

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ζωὴ θὰ ὑπάρ-
χῃ, καὶ πάλιν Ἑθνικὴ ἀτομικὴ, ὁ-
μαδικὴ κτλ.

Ὅπως εἰ ἐ ἀδύνατος ἡ ἀπὸ υἱοῦ
ὑπὸ τῆς δ' α' βιολογικοὺς καὶ ψυ-
χολογικοὺς λόγους οὕτως εἶναι ἀδύνα-
τον καὶ τὸ σταυρῆμα τῆς πάλης.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ διδάγματα
τῆς Ἱστορίας τῶν Κοινωνιῶν συνά-
μεθα ἡ ἀποφασίζομεν ἀδιστάκτως
ὅτι οἱ κοινωνικοὶ διαγέρσεις θὰ εἴ-
σονται ὡς καὶ οἱ κοινωνικοὶ ἀγῶ-
νες.

Ἐὰν οἱ δοῦκαί μας ὁργανώσῃς
ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐπισήμου
Κράτους, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐ-
παφῇται δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς· Κοι-
νωπίας καὶ δι' ὅλους τὰς κοινω-
νίας τάξεις, κατορθώσῃ διὰ δια-
φόρων ἐκπολιτιστικῶν, φιλανθρω-
πικῶν καὶ κοινωφελῶν μέτρων νὰ
συντελέσῃ ἐν τῇ ἐργονικῇ καὶ
ἀνευ βιαιότητος καὶ κοινοτικῶν δια-
φορῶν ἐξέλιξιν, εἰς τὴν ἐφικτὴν
συνεργασίαν τῶν κοινωτικῶν τάξε-
ων εἰς τῇ διατήρησιν παιδᾶ πνεὸς
κοινοτικῆς ἀλμοσύνης εἰς τὸν περι-
ρισμὸν τῆς ἀνάγκης τῶν τάξεων εἰς τοι-
οῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ προσλάβῃ
τὸν δυνατὸν ἡμιώτερον χαρακτῆρα
ὑμῶνται νὰ εἶνε ἀπολύτως ἱκανοποι-
ημένοι διὰ ἐξέτελσιν τὸν ὑψηλόν,
τὸν ἱστορικὸν προσορισμὸν των·

"Ας μὴ ζητῶμεν τὸ ἀπόλυτον. Δι-
 οτι εἶναι ἀκατόρθω-ον. Ἡ ἀπόλυτος
 κοινωνία καὶ γαλήνη ἐφ' ὅσον ὑπάρχει
 ζωὴ δὲν θά εἶναι δυνατή. Ὅπως ἔ-
 γειψε καὶ δὲ διαπρεπὴς καθηγητὴς
 ἡ: Πολιτ. Οἰκονομίας τοῦ Βερολί-
 νου ἡ ὥραία ἡ εἰρήνη κοινωνία
 ἡ, εἰρήνη ἀνθρωπίνους θέλει παρ-
 μένει ὅτε οὐν ὄν: καὶ ἡ ἡ εἰρήνη
 νίας μεταξὺ τῶν Κρατῶν εἰρήνη.

KAI OI EMMOICI EZETHZAN
NA YPIAXOOUN
EIN TO EMMENANTHION

ΕΠΕΤΥΧΕΝ
Η ΑΡΧΗ ΤΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΟΥ % ΔΗΜ. ΖΩΤΟΥ

Κατόπιν συνεργασίας του έφ' Αλ-
λάρφου άρχόντος Η. Μάρου τού
Εμπειροκού Σουλτάχου κ. Επ.
Βέλλη κ. του Λαούτου και Νομ.
Συμβούλου τού Ήπαγγελματικού
Επιμελητηρίου Παρισιώς κ. Δημ.
Ζώτου εκλήθη εις Σ. εδράσαν το
Δ. οικηγ. Συμβόλιον τού Εμπορι-
κού Σ. Κέντρου και συνεζήτησε περί
τούτ' άσπέρη ή ρα ήσυμμεταχών
αί τού έμπορικημ ήτων εις τού
δ. οητά εν έ. Ιωαννίν. Η άγ-
γέλιον έ. Επιμελητήριον Ηπει-
ρου Κ. επί τού άρ. 2091 έ. 1904
έ. 2 κ. 3 άπας περί της ανάγκης τού
αύ. γε. τομού τού άσπέρη τ' έσων

Ἑσωτερικοῦ Δρ.	75
Ἐξωτερικοῦ Φρ.	75
Ἀμερικῆς Δολ.	5

Ο ΜΙΧΑΗΛ Β. ΜΕΝΤΖΟΣ
ΛΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ

Ἐκτελούνται ἀκτινοσκοπίαις πνευμόνων, καρδίας, στομάχου καὶ κοιλίας διὰ τοῦ νεωτάτου μηχανήματος Brucki—Blende.
Ὡσαύτως ἀκτινογραφία διὰ νεωτάτης μεθόδου.
Ἐπίσης ἀκτινοθεραπεία τῶν ἐξοφθόνων παθήσεων.
Ἀφαρμογή διαθερίας καὶ υπερερῶδων ἀκτίνων rayous ultra-violet.